

שהיה טרוד לדבר מצוה בא מכשול זה לידו. **מיתיבי** לרב הונא מהא דשנינו בברייתא: **רבי יוסי אומר: השוחט בטעות את קרבן התמיד שאינו מבוקר כחלכתו** לידע אם אין בו מום וכדומה, [שהלכה זו של ביקור מומין מעכבת בהכשר הקרבן], **בשבת**, משום שטעה וחשב שהוא מבוקר, **חייב חטאת**. כיון שלא עלה לשם קרבן נמצא שעבר באיסור דנטילת נשמה בשבת. וצריך להביא תמיד אחר המבוקר מן המומין.

ומבואר, כי על אף שטעה בדבר מצוה, חייב חטאת, וכנראה הטעם בזה הוא, משום שלא נתקיימה המצוה, ומוכח שלא אמר רבי יוסי דטעה בדבר מצוה פטור אלא במקום שנעשתה המצוה לבסוף, ולא בעולה שנמצאה בין אגפיים, ודלא כרב הונא?!

אמר ליה רב הונא: דברי אמורים בר מינה דהחיא. כלומר, מלבד המקרה הזה.

והטעם בזה, **דחא אתמר עלה, אמר רב שמואל בר התאי אמר רב המנונא סבא אמר רב יצחק בר אשיאן אמר רב הונא אמר רב:** דאיירי, כגון שהביאו תיד שאינו מבוקר מלשכה של טלאים שאינן מבוקרין. וממילא אינו נחשב כאנוס מחמת שהיה טרוד בדבר מצוה, היות וטעות זו קרובה היא למזיד, שהיה לו לתת ליבו מאיזו לשכה מביא את הקרבן.

מתניתין:

הלולב אינו נחשב למוקצה בשבת שבתוך החג, אף שאינו כלי ואינו ראוי למלאכה, ומותר לטלטלו גם לאחר שנתקיימה מצותו

על ידי דבר אחר, כשנוטלו כך דרך כבוד, וכגון שכורך סודר על ידו לנוי המצוה. אבל אם נוטלו על ידי דבר אחר בדרך בזיון, וכגון שנוטלו כשהוא נתון בקערה, ולא כדרך שרגילות ליטול, לא יצא בו.

אמר רב הונא: אומר היה רבי יוסי, הפוטר טעה בדבר מצוה ועבר בלא תעשה מלהביא קרבן חטאת: **עולת העוף** שדינה להיות מוקטרת כולה על גבי המזבח, **שנמצאת בין אגפיים**, בין עופות שנמלקו כעופות חטאת, ומשום כך טעה **וכסבור שהטאת העוף היא הנאכלת לכהנים, ואכלה** — פטור מלהביא קרבן אשם מעילות, הואיל ואכילת עוף החטאת היא מצוה, והטועה בדבר מצוה פטור מקרבן.

מקשה הגמרא: **מאי קא משמע לן רב הונא, דטעה בדבר מצוה פטור מקרבן לפי רבי יוסי?**

והרי חיינו הך האמור במשנתנו, שאם שכח והוציא את הלולב בשבת לרשות הרבים פטור מקרבן?!

מתרצת הגמרא: **מהו דתימא: התם במשנתנו הוא דטעה בדבר מצוה פטור** — חיינו דעבד מצוה, שהרי לבסוף קיים בנטילתו מצות לולב, ונמצא שנתקיימה המצוה על ידי הוצאה זו.

אבל הכא גבי עולת העוף שסבר שהיא חטאת ואכלה, **דטעה בדבר מצוה ולא עבד מצוה** שהרי אכילתה אסורה, **אימא לא** יפטר מקרבן.

לכן **קא משמע לן רב הונא**, שאף בזה פטר רבי יוסי מקרבן, הואיל וסוף סוף מחמת